

সঁৱৰ বৰদান তোমাৰ জন্ম সিদ্ধ অধিকাৰ হয়

বাপদাদা পিতা আৰু সন্তানৰ মেলা দেখি হৰ্ষিত হৈ আছে। এনে মেলা গোটেই কল্পত হব নোৱাৰে।

তিনি সম্বন্ধে তিনি ৰীতিৰে বৃদ্ধি প্ৰমাণ পৰিৱৰ্তন হৈ যাব। পিতাৰ ৰূপৰে বিশেষ অধিকাৰ হল মিলনৰ বিশেষ টোলী (মিঠাই) আৰু শিক্ষকৰ ৰূপত মুৰুলী। সতগুৰু ৰূপত দৃষ্টিৰে দুখ আঁতৰাই দিয়া অৰ্থাত অব্যক্ত মিলনৰ আত্মিক মৰমৰ দৃষ্টি।

সকলোৰে সংকল্প হয় যে মোক কোনো বৰদান পাওঁ যেন। পিতা কই যেতিয়া নেকি বৰদাতাৰ সন্তান হয় গতিকে সঁৱৰ বৰদান তোমাৰ জন্ম সিদ্ধ অধিকাৰ হয়। স্মৃতি- স্বৰূপ সন্তানক সদায় বৰদানৰ প্ৰাপ্ত হৈ আছেই। প্ৰাপ্তি স্বৰূপ সন্তান হয়।

যেনেকৈ অন্য আত্মাক সেৱাৰ ভাৱনাৰে চোৱা, কথা কোৱা, তেনেকৈ নিমিত্ৰ হৈ থকা লৌকিক পৰিয়ালৰ আত্মাকো সেই প্ৰমাণে চলাবা। প্ৰাথিৰ লৈ নাহিবা। নষ্টোমোহা, অসীমৰ বেহদ স্মৃতিৰে স্বৰূপ আৰু আনটো হল পিতাৰ হওঁ, বাবা সদায় লগৰীয়া হয়। মাথো এই দুইটা কথাৰ বিশেষ মনোযোগ দিবা।

বৰদান:-ব্ৰাহ্মণ জন্মৰ বিশেষতাক স্বাভিক চৰিত্ৰ বনাই লওঁতা সহজ পুৰুষাৰ্থী হোৱা:-

- যেনেকৈ কাৰোৱাৰ জন্ম ৰাজ পৰিয়ালত হয়, তেতিয়া বাৰে বাৰে স্মৃতিত অনা হয় যে মই ৰাজকুমাৰ বা ৰাজকুমাৰী হওঁ, লাগিলে কৰ্ম ৰচিব কাৰণে সাধাৰণ হলেও নিজৰ জন্মৰ বিশেষতাক পাহৰি নাযায়। এনেকৈ ব্ৰাহ্মণ জীৱন বিশেষ জন্ম হয়, গতিকে জন্মও শ্ৰেষ্ঠ হয়, ধৰ্মও শ্ৰেষ্ঠ হয় আৰু কৰ্মও শ্ৰেষ্ঠ হয়। এই শ্ৰেষ্ঠতা অৰ্থাত বিশেষতাৰ জীৱনৰ স্মৃতি স্বাভাৱিক ভাৱে থাকিব লাগে তেতিয়া সহজ পুৰুষাৰ্থী হৈ যাবা। বিশেষ জীৱনৰ আত্মাই কেতিয়াও সাধাৰণ কৰ্ম কৰিব নোৱাৰে।

শ্লোগান: দ্বি পাতল হৈ থকা মানে বিঘ্ন-বিনাশক হোৱা।

